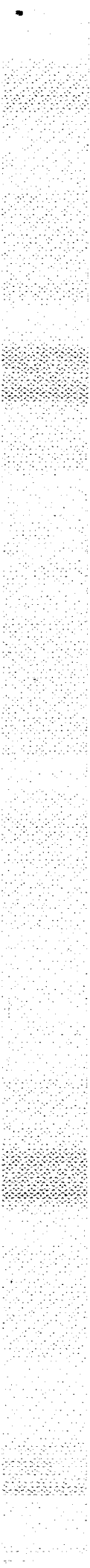

B U L G A R I A N

SONG BOOK

September 1966

DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE
FOREIGN LANGUAGE CENTER

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

1. На чешмата	Стр. 1
2. Де е България	2
3. Хубава си, моя горо!	3
4. Пирин планина	4
5. Цар Мурад	5
6. Днес ден славен	6
7. Цар Симеон	7
8. Що ми е мило	9
9. Я надуй, дядо, кавала!	10
10. Мануш войвода	11
11. Песен на габровските въстаници	12
12. Жив е той	13
13. Тих бел Дунав	14
14. Ечи ти, горди наш Балкан	15
15. Поклон, народе мили	16
16. Добруджански край	17
17. На загиналите	18
18. Покойници	19
19. Къде си верна ти, любов народна	20
20. Сбирайте се, мои млади	21

20. О, майко моя	Стр. 20
21. Мила родино	23
22. Напред другари	24
23. Таз вечер празнувам разгълка	25
24. Напред, ний ще победим	26
25. По родните долини	27
26. Луд гидия	28

НА ЧЕШМАТА.

Весело. Народна.

Музикална партитура в G-мажор и 4/4 ритъм. Текстът е: Ти-ча Рай-ка на чеш-ма-та, ти-ча ми-ло вну-че вну-че за во-ди-ца би-стра, хлад-на в мал-ко-то бър-ду-че, ду-че.

Ти-ча Рай-ка на чеш-ма-та, ти-ча ми-ло
вну-че вну-че за во-ди-ца би-стра, хлад-на
в мал-ко-то бър-ду-че, ду-че.

2. Другите я изпреварят,
слагат си котлите,
Райка им се сладко мило
моли на момите:

3. "Дайте ред на мене, каки,
първа да наляя!
Стомничката ми е малка-
колко е от нея!"

Де е България?

Марш

Популярна.

mf Пи- тат ли ме, де зо- ра- та ме й о-
гре- ла пър-ви път? Пи- тат ли ме де й зе-
f мя- та, що най- лю- бя на све- та?

2. Тамо аз ще отговоря, де се белий Дунав лей,
де от изток Черно море се бунтува и светлей.
3. Тамо, де се възвишава горда Стара-планина,
де Марица тихо шава из рак йск р вни а
4. Там де днес е зла неволя, де народа й мъченик
дето плачат и се молят сè на същия език .
5. Вижте Търново, Преслава — тия жалки съспни,
на преминалата слава паметници са они
6. Българийо драга, мила, земя пълна съ добрини,
земя. що си ме кърмила, моя поклон приеми!

Ив. Вазов .

Хубава си, моя горо!

Умерено бавно.

Популярна.

2. Който веднаж те погледне,
той вечно жалее,
че не може подъ твоите
сенки да изтлее.

3. А кому о стане нужда
веч да те остави,
той не може, дорде е жив
тебе да забрави.

Л Каравелов (Копривщица. 1837—1879).

17. Пирин планина.

Умерено бързо.

Д. Христов

Пла-ни-но, Пи-рин пла-ни-но, мно-го си

Пи-рин ху-ба-ва! Хей, хей,

хей, хей, мно-го си, Пи-рин ху-ба-ва!

2. По твойте тревы зелени
пасат ми вакли овчици.
Хей, . . .

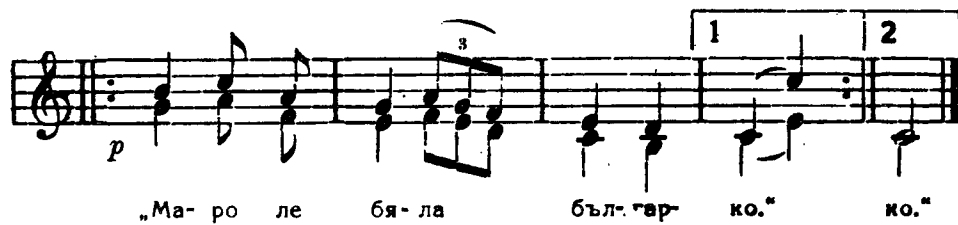
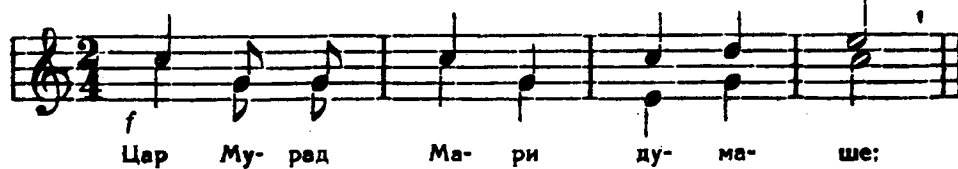
3. Изъ твойте гори големи
юнаци подслон намират
Хей, . . .

4. Лете си, Пирин хубава,

Цар Мурад

Умерено.

Народна.

2. Хайде се, Маро, потурчи,
бяла ханъма да станеш . (2)
3. На висок чардак да седиш
жълти жълтици да нижеш !*(2)
4. — „Аз ще се, царьо, потурча,
ако ми, царьо, харижеш
Султан Селима джамия.
5. „На черква да я направиш
във нея да се помоля,
греха ми Господ да прости!“

48 Днес ден славен

Умерено.

Д. Бойчев

Днес ден сла- вен ден тър- же- ствен

ден на на- ши- те от- ци, ден на- ро ден

ден сла- вян- ски, на сла- вян- ски- те твор- ци.

2. Те нам вяра, писмо, книга
подариха с родна реч
тяхно слово и наука
разнесе се надалеч

3. Със свещени песни, хвалби
пред техния свещен лик
да прославим техни борби,
техний подвиг труд велик

Цар Симеон

Марш

1. Край Бос- фо- ра шум се вд- га,
2. Съ- бе- ре- те се, вой- во- ди,

лъ-скат са- би, щи- то- ве, е- то
храб- ри ор- ля- ци без- брой, мно- го

Си- ме- он при- сти- га во- е-
вой- ски и на- ро- ди пад- на-

во-ди-те зо-ве.
ха подъ но-жа мой.

во-ди-те зо-ве.
ха под но-жа мой.

3. Въ ца-ри-град-ски-те па-ла-ти раз-тре-

не ра се Ро-ман пра-ти да-ро-ве бо-

га-ти въ Си-ме-о-но-ви-я стан

Що ми е мило.

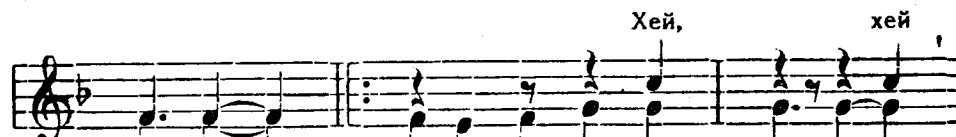
Македонска.

Що ми е ми-ло, ми-ло и дра-го

във Стру-га гра-да, ма-мо, дю-кян да

и-мам Леле, ва-рай, моме,

моме Кали-но, във Стру-га

гра-да, ма-мо, дю-кян да и-мам

2. На кепенците, мамо, да седа,
стружките моми, мамо, моми да гледам
Леле, варай, моме, моме Калино,
стружките моми . . .

Я надуй, дедо, кавала!

Бавно.

Народна.

Я на- дуй, де- до, ка- ва- ла,

след теб да виц-на, за- пе- я пе- снн ю-

наш-ки, хай- душ-ки, пе- снн за ста- ри вой- во- ди.

Манушъ войвода.

Бавно.

Народна.

До- ста сме я- ли, я- ли и пи- ли

тлъ- сти а- гне- та, ви- но чер- ве- но.

Раз- ви- вай бай- рак- ти, Ма- нуш вой- во да!

2. Нашите майки все въ черно ходят
все въ черно ходят. нази жалеятъ.
Развивай. . .
3. Нашите сестри на хоро не ходятъ,
на хоро не ходят за нази питат
Развивай. . .

Песен на габровските възстаници — 1862.

Марш

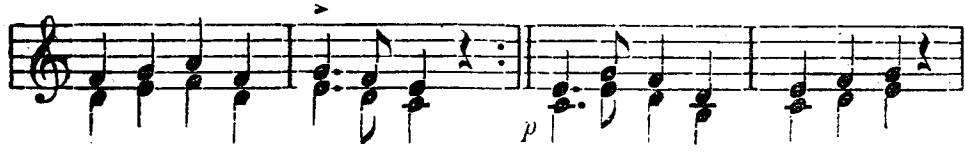
Популярна.

Вя- тър е- чи зъв Бъл- ка- на, сам ю- нак на

ко- ня с тръ- ба зо- ве свой- те бра- тя:

„Всич-ки на о- ръ- жи- е! Дой-де вре- ме ста-вай- те,

от сън се съ- буж- дай- те, до- ста роб-ство

и ти- ран- ство, всич- ки на о- ръ- жи- е!“

2. Който носи мъжко сърдце
и българско име,
да припаше остра сабя,
знаме да развие!
Дойде време. .

3. Който не знай за свой народ,
на поле да умре,
неговото отечество
много ще го кълне.
Дойде време. . .

Добри Чинтулов (Сливен 1822.—1886.).

Живъ е той.

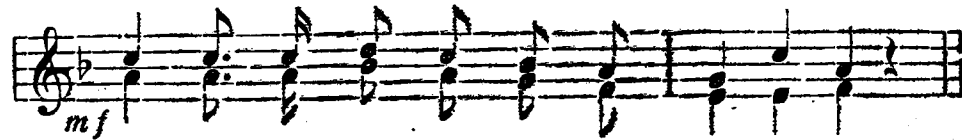
Популярна.

(Шведска мелодия).

На марш

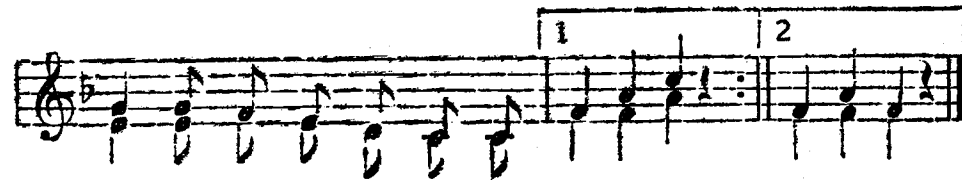
Жив е той жив е там на Бал-ка-на,

по-тъ-нал в кър-ви, ле-жи и пъш-ка

ю-нак с дъл-бо-ка на гър-ди ра-на,

ю-нак във вла-дост и в си-ла мъж-ка. ламъж-ка.

Тих бел Дунав

Марш

Популярна

Тих бел Ду-нав се въл-ну-ва, ве-се-ло шу-

ми. и Ра-дец-ки гор-до плу-ва

по злат-ни въл-ни. ни.

2. Но кога се там съзира Козлудуйски брег
в парахода рог изсвирва, разве се байрак
3. Млади български юнаци явяват се там
на чела им лъвски знаци, във очи им плам
4. Гордо Ботев там застава, младият им вожд
па си дума капитану съ гол въ ржката нож
5. „Аз съм български войвода, момци ми са без
ний летиме за свобода кръв да леем днес
6. Ний летиме на България помощ да дадем
и от тежка тирания да я отървем !“

Ив. Вазов

Ечи ти, горди наш Балкан !

Марш

Н. Блажев

Е чи ти, гор- ди наш Бал- кан с- чи ти

ми- ли ве- ли- кан „На нож “ ре- взе- хме

и с „у- ра“ Е- ски По- лос и Пе-

тра! „На нож “ пре- и Пе- тра!

2. Ечал си в древни времена
възпел си много имена,
на нови българи сега
ти възпей геройски дела!

2. Макар че млад за тази бран
в ръце ни падна вража сган
и взехме „на нож “ и с „ура“
Сели-Олу и Петра.

4. Ечи ти, горди наш Балкан
ечи ти, мили великан
кажи на Стефан Караджа,
че стигнахме Чаталджа!

Н. Д. Янакиев

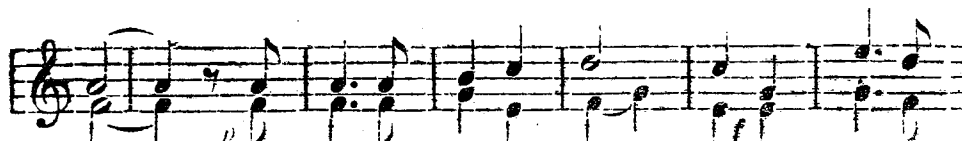
Поклон народе мили!

Марш

Хр. Ем. Манолов

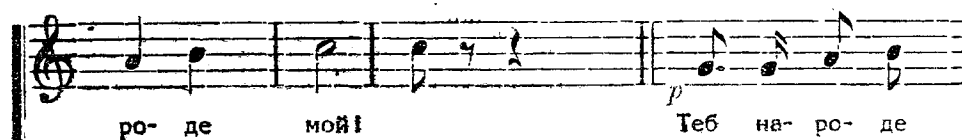

1. По-клон на-ро-де ми-ли, ра-бот-ник и ге-

рой, съ кри-ла, съ же-лез-ни си-ли, по-клон на-

(Fine — III. купл.)

ро-де мой!

Теб на-ро-де

Теб на-ро-де

мой,

рат-ник и ге-рой, по-

мой, рат-ник и ге-рой,

по-клон на-ро-де

клон на-ро-де мой, на-ро-де мой!

мой,

по-

клон на-ро-де

мой!

2. Целувам твоята слава,
свещений подвиг твой,
десницата ти здрава,
поклон народе мой!
Теб

4. Целувам ти венците,
юнако в мир и бой,
ковач на бѣднияте,
поклон народе мой!
(Завърши до fine).

Ив. Вазов

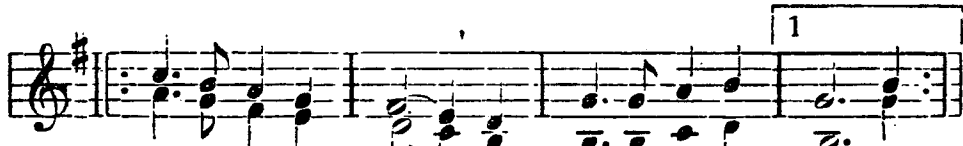
Добруджански край!

Марш

Ал. Кръстев

О, До- бру-джан-ски край, ти наш си зс-мен рай въ теб

злат-но жи-то зрей, в теб ва-кло ста-до блей! В теб

блей! Ор- ли- те от въз- бог про сто-ра ти ши-

рок и слън-чо мощ-ний Феб ни спом-ня все за теб и

слън- чо мощ- ний Феб ти спом ня все за теб !

2. Под чужди днес си крак
но иде ден. в кой пак
ще бъдеш кът наш ти
тъй както и преди.

С напредък светлина
ний твоита бъднина
ковеме всеки час —
храни надежда въ нас !

Л. Бобевски.

На загиналитъ.

Бавно темпо на марш

Ал. Кръстев

1. Към сла-ни ви-е по-дви-зи-ле-тях-те с кри-

ла-та мощ-ни на ор-ли и вся-ко-

га въ бор-би-те пър-ви бях-те, ге-ро-и

о-гне-ни стре-ли. И ни стре-ли.

2. За свободата сладка с чест се бихте
и за човешки правдини,
до сетен дъх ви вражи меч ломихте,
нанесъл толкова злини!
3. Пред вашия устрем славни великани,
и пред безсмъртните дѣла,
пред гроба ви, изрит от зли душмани,
ний низко свеждаме чела!

Л. Бобевски.

Покойници.

Бавно.

* * *

1. По- кой- ни- ци, вий в дру- ги полк ми- нах-

те де ня- ма от- пуск ни зов за бор- ба,

вий брат- ски се пре- гър- нах те, лег-

нах- те, и ле- ка нощ на ве- ки

си ка- зах- те до вто- ра- та тръ- ба.

2. Българийо, за тебе те умряха,
една бе ти достойна зарад тях
и те за теб достойни, майко, бяха!
И твоят име само кат мълвяха,
умираха без страх

3 Борци, венец ви слях от песен жива,
от звукове, що никой не сбира:
от дивний рев на битката гръмлива,
от еката на Витоша бурлива,
от вашето „ура“.

1885.

Ив. Вазов

164. Къде си верна ти, любов народна? *)

Смело.

Популярна.

Къ- де си вяр- на ти, лю б- на род на, къ-

де бле-стиш ти, ис- кра лю- бо- род-на? Я

си- лен пла- мък ти плам ни, та бу- ен о- гън

раз- па- ли на мла- ди- те въ сърд- ца- та, да

1 2
тръг-нат по го- ра- та. На ра- та.

2. Пламни, пламни ти въ насъ, любовь гореща,
 против турци да стоим: насреща,
 да викнем всички с глас голем
 по целия Коджа-Балкан:
 : одеме, мало, ставай,
 оръжие запасвай!

Добри Чинтулов

СБИРАЙТЕ СЕ, МОМИ МЛАДИ

Марш

Сби - рай - те се мо - ми мла - ди
ви - те вен - ци, рос - ни кит - ки ю
кнак и - де, ю - кнак сла - вен, млад ге - рой
се от бой връ - ща ю - връ - ща.

за ю - на - ка, за ге - ро - я
твой - то и - ме на - ша гор - дост

Сбирайте се, момичета,
виете венци, росни китки,
кнак иде, кнак славен,
млад герой се от бой връща! /2/

Пейте, момичета гласовити,
пейте песни за кнака,
за кнака, за героя,
добре дошъл, сив соколе!
Твойто име - наша гордост,
твойта слава - наша слава!

Майко мила, възгордей се,
срещни сина лавроносца,
целуни му ти венците,
и пролей сълзи от радост,
че герой си син родила,
кой България прослави!

Иван Вазов

О, МАЙКО МОЯ!

О, майко моя, родино мила,
защо тъй жално, тъй мило плачеш?

Гарване, и ти птицо проклета,
на чий гроб там тъй грозно ти грачеш?

Ох, зная, зная, ти плачеш, майко,
за туй че ти си черна робиня.

Плачи! Там близо край град София,
отърчи аз видях черно бесико.

И твой един син, о, България,
виси под него със странна сила.

МИЛА РОДИНО!

Горда Стара Планина
До ней север се синей,
слънце Витош позлатява,
Към Цариград се белей.
Мила родино,
ти си земен рай,
твоята хубост, твоята прелест,
ах, те нямат край!

Хайде, братя българи,
към Балкана да вървим,
там се готви бой юнашки
за свобода, правдини.
Мила родино,
ти си земен рай,
твоята хубост, твоята прелест,
ах, те нямат край!

НАПРЕД ДРУГАРИ!

Напред другари, вси към победа!

Напред, напред, ура, напред!

Его знаме се развява,

Его чуй се бойни глас!

Грабнете си оръже мощно,

Срещу врага, врага народен,

Ура, напред другари смело

Срещу врага проклет

За наште мляи родни братя

За добруджанец клет!

Тя жамно плаче и ридае,

О, чуите, братя вси!

Надежда слаба мъдее,

О, смърт на врага али!

Смърт на врага!

Първият и вторият куплети се повтарят.

ТАЗ ВЕЧЕР ПРАЗНУВАМ РАЗЛЪКА

Таз вечер празнувам разлъка,
Скъп спомен по теб изживян!
Налейте да пия от мъка!
Едничкия смисъл е там!

Със вино се лесно лекува
Безумно терзана душа,
И спира сърдце да тъгува.
Налейте да пия и руша!

Защо ли те тебе залюбих?
Защо те обикнах, кажи?
Защо ли си времето губих?
Защо ли не пих до зори?

Напред, ний ще победим!

Тенор

Ний ще победиме,
Всички дружно кат' вървиме,
Ний ще победиме,
Всички дружно кат' вървиме.
Напред, напред!
Напред, напред, напред!
Ний макар сме още млади,
Не видяли бой, награди,
Пречки много ний срутихме,
Бързо крачим ний напред.
Че ще дойде някога,
Време жадно за борба,
Там на бойното поле,
Ще трябва славно да се мре.
Не търсиме везден покой,
Не жалиме живота свой.
Готови сме и в дружен строй,
Очакваме часът за бой.
Планини ще прехвъркнем ний,
Целий свят ще преминем,
Ура, ура, напред момчета!
Ще настане боен час.
Ура, ура, напред момчета,
Чест и слава чакат нас!

Бас

Ний ще победим,
Всички дружно кат' вървим.
Ний ще победим,
Всички дружно кат' вървим.
Напред, напред!
Напред, напред, напред!
Все напред, напред!
Все напред, напред!
Все напред, напред,
Бързо крачим ний напред.
Че ще дойде нявга време,
Че ще дойде нявга време,
Време за борба ще дойде.
Че ще дойде нявга време,
Време за борба ще дойде.
Там на бойното поле, на
Бойното поле ще трябва
Славно да се...
Ще дойде нявга време.
Не търсиме,
Везден, покой.
Не жалиме живота свой.
Готови сме и в дружен строй
Очакваме часът за бой.
Напред, напред за слава!
Планини ще прехвъркнем ний,
Целий свят ще преминем.
Ура, ура, напред момчета!
Ще настане боен час.
Ура, ура, напред момчета!
Чест и слава чакат нас!

ПО РОДНИТЕ ДОЛИНИ.

По райските долини
пътувам хвърковат,
навред картини чудни
и Божа благодат!
Обичам те, обичам,
О, родино свята,
макар че твойто име
позори клеветата.

И нека бляскат други
земи с велик успех,
аз бъдещето твое
не давам го за тех.
Не давам го дор блика
злато из тез бразди,
дор твоите недра са
небутнати руди.

Дор имаш тез богати
простори за труда,
дор тия стада гойни
в полята ти мучат.
Дор раждаш крепки мийци,
и в простите селца
стърчат красиви сгради,
натъпкани с деца.

ЛУД ГИДИЯ

От Пенчо Славейков

Не е лудо като други
от селото -
тамбура му явора
на бедрото.

Рано утром, млад гидия
почва леко,
свири леко, а се чуе
надалеко.

Надалеко по полето
до жетварки,
сърпи пушат и захвърлят
паламарки.

Плясват ръце и залавят
хоро ритмо -
извиха се, изтъпкаха
златно жито...

Дойде пладне, лудо-младо
не почива,
колко свири, толкова повеч
але отива.

Че се чуе до невяоти
на реката -
те забравят бухалките
и платната

и на хоро се залавят
полудели;
дойде порой и отгледче
платна бели...

Падне вечер, луд гидия
не престава -
на бабите край огнище
мир не дава...

Насам-натам унесат се
в глас далечен;
огън гасне - все зелникът
недопечен.